

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Στο πρώτο από τα δύο πιο ώριμα βιβλία του Ανδρέα Θωμά (*Μικρή θαλασσινή πολιτεία Β΄*, 1976 και *Μυθικό καλοκαίρι*, 1987) η συμφορά του 1974 δίνεται πολύ αφαιρετικά, με σύμβολα και υπερρεαλιστικές εικόνες – κυρίως στην ενότητα «Φωνές θανάτου», που αποτελεί το πιο ουσιαστικό μέρος του βιβλίου (εδώ ξεχωρίζουν ως καλύτερα τα «Η μέρα η πρώτη», «Μια Ανατολή χαμένη» και «Αποδημία»). Η γραφή του Α. Θωμά ωριμάζει ακόμα περισσότερο στο *Μυθικό καλοκαίρι*, όπου χωνεύονται καλύτερα οι καταβολές του από την ποίηση του Ελύτη, του Σεφέρη ή του Βρεττάκου. Και εδώ ο ποιητής αξιοποιεί μυθικά και ιστορικά πρόσωπα και σύμβολα, για να ρίξει λοξές ή

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

καλυμμένες ματιές στα κυπριακά πράγματα: «Κι εμείς μικρός λαός / ακάτεχος από πονηριές / σιωπούμε / και υπακούμε» («Μέρες του μεγάλου βασιλιά κυρ-Αντρόνικου»). Βέβαια, η θεματική είναι πιο διευρυμένη και απλώνεται και σε υπαρξιακά ζητήματα, όπως για παράδειγμα στο «Η τέχνη του μυρεψού», που προσεγγίζει το πεδίο του φανταστικού και τελειώνει με τους στίχους: «Προσέξατε παρακαλώ / αυτή τη λεπτομέρεια της φωτοσκίασης / στο κύμα του μυρεψού. Απαλύνει / την ιδέα του θανάτου». Στην πρόσφατη συγκεντρωτική έκδοση του ποιητικού έργου του Α. Θωμά (2002), εκτός από τις τρεις συλλογές του, περιλήφθηκαν και ανέκδοτα ποιήματα, που δεν κομίζουν κάτι καινούριο σε σχέση με τα παλιότερα βιβλία του.